

Inspreektekst

Marjan Osendarp

Bewoner Brunita J. Gemmekelaan/Geestwoningpad

Agendapunt 5: Locaties flexwoningen

Mijn naam is Marjan Osendarp. Ik woon aan de Brunita J. Gemmekelaan op zo'n 4 meter van uw locatie Geestwoningpad. Over 15 jaar is ons jongste kind 18. U praat hier vanavond over de jeugd van mijn kinderen. En ook over onze oude dag: wij hebben flink in een huis geïnvesteerd dat bijna een ton in waarde gaat dalen en waarvan de gemeente uw amendement om de planschadevergoeding mee te nemen in voorliggend besluit, negeert.

Er valt veel te zeggen. Ik zal mij beperken tot twee hartenkreten.

De eerste betreft de relatie van de gemeente met haar inwoners

Het frame staat. Wij burgers hebben altijd wat te klagen. Als u naar ons gaat luisteren, gaat er nooit wat gebeuren. Wij zijn een risico waar beheersmaatregelen op moeten worden losgelaten. En wat is de beheersmaatregel? U besluit om op 12 meter van mijn ramen een drie woonlagen hoog gebouw te bouwen, en dan word ik beheerst door mij te laten meepraten over of de muur dan rood of groen wordt.

Een lid van een coalitiepartij vertelt ons dat, ik vertaal dit even in mijn eigen woorden, wij wel met het goede verhaal moeten komen, *'anders bouwen we er misschien nog wel meer op jullie veldje'*. Vast en zeker een geintje, maar wel één met een seintje.

Wat zou dit met u doen?

Ik voel mij beledigd. En ik ben verontwaardigd dat de gemeente mij en mijn burens zo gemakkelijk wegzet. Ik ben onder de indruk van de kracht, kennis en creativiteit van mijn burens. Het is maar hoe je naar ons kijkt: zie je een kans of zie je een risico?

Ik wil dit heel duidelijk markeren: het is een keuze geweest van de gemeente Voorschoten om ons, haar eigen inwoners, als risico te zien en bij voorbaat te diskwalificeren. En dan wordt het een zelfvervullende voorspelling: dan krijgt u ook boze, tegenwerkende burgers. Ik zie eenzelfde nonchalante houding ten opzichte van de toekomstige bewoners van de flexwoningen. Dat is vragen om problemen. En wij vrezen als buurt voor de scherven.

Ik ervaar het merendeel van u, raadsleden, als open, toegankelijk en constructief. Vind u dit beeld van boze, klagende inwoners, nou een constructief beeld om anno 2024 beleid op te baseren?

Dat iets moeilijk lijkt, wil nog niet zeggen dat je als overheid niet de verplichting hebt om het aan te gaan.

En dat is de relatie met mijn tweede punt: het voorstel met locatiekeuzes

Kort: ik vind het onnavolgbaar. De lange versie ontvangt u nog schriftelijk.

Ik wil één element uitlichten. Hoe kan het dat dit voorstel de maatschappelijke kosten compleet buiten beschouwing laat? De kosten van het verdwijnen van openbaar groen, en ruimte voor spelen en bewegen, voor iedereen? De kosten van wederom een vertrouwensbreuk met uw inwoners? En de kosten van de impact op de gemeenschap?

Ja dat is moeilijk en ook de taak van een overheid. En dat leidt tot mijn afronding. De gemeente is ons, haar inwoners, op relatie en op inhoud totaal kwijt. Voor u de vraag: vindt u dit een goede basis voor deze besluitvormingsprocedure?

Bedankt voor uw aandacht.